Jurnalul de Studii Juridice

JOURNAL OF LEGAL STUDIES

ISSN: 1841 – 6195 (print), ISSN: 2067 – 8509 (electronic)

Coverd in: CEEOL, Index Copernicus, Ideas, RePeC, EconPapers, Socionet

---

ROLE OF LAW IN THE GENERAL PRINCIPLES

[ROLUL PRINCIPIILOR GENERALE ÎN SISTEMUL DE DREPT]

Iulia BOGHIRNEA
Corina DINICA
Mihai DINICA

Jurnalul de Studii Juridice, Year VI, Supplimentary Issue, 1, 2011, pp: 333-342

The online version of this article can be found at:

http://jls.upa.ro/

Published by:

Lumen Publishing House

On behalf of:

Legal Research Center of Petre Andrei University from Iasi

ROLE OF LAW IN THE GENERAL PRINCIPLES

ROLUL PRINCIPIILOR GENERALE ÎN SISTEMUL DE DREPT

Iulia BOGHIRNEA[1]
Corina DINICĂ[2]
Mihai DINICĂ[3]

Abstract

Unlike the legal rules, the general principles of law have an explanatory value, because they contain the grounds for the existence and development law, but there is an indisputable relationship between the two values. In literature was often asked the question if the general principles of law are or not sources of law. In this approach we try to prove that the principles of law take place from the regulators when the law is quite, ambiguous or phrases.

Keywords:

principles, legal rules, source of law, doctrine, system of law

[1] Lector universitar doctor, Universitatea din Piteşti, Facultatea de Ştiinţe Juridice şi Administrative.

[2] Asistent universitar doctor, Universitatea din Piteşti, Facultatea de Ştiinţe Juridice şi Administrative.

[3] Avocat în Baroul Argeş.

BOGHIRNEA, I., DINICA, C., DINICA, M., (2011) ROLE OF LAW IN
THE GENERAL PRINCIPLES, Jurnalul de Studii Juridice, Year VI, Supplimentary Issue, pp: 333-342

Principiile generale de drept sunt prescripţiile conducătoare sau ideile directoare ale *conţinutului* tuturor normelor juridice[4]. Principiile dreptului constituie „dat-ul"- ca ideal sau temei pentru ştiinţă şi „construit-ul", în situaţia în care sunt elaborate sau transpuse într-o construcţie umană, inclusiv prin norme juridice[5].

Curtea Internaţională de Justiţie în art. 38 din Statutul său prevede că va soluţiona diferendele, conform dreptului internaţional, care îi sunt supuse, aplicând *„principiile generale de drept recunoscute de naţiunile civilizate*", adică le recunoaşte acestora calitatea de izvor de drept.

Principiile generale de drept se regăsesc în tratate şi convenţii internaţionale, fiind consacrate de majoritatea ţărilor, în dreptul lor intern. Unele dintre aceste principii generale de drept sunt înscrise în constituţii, având astfel forţă juridică superioară faţă de celelalte legi, fapt pentru care coincid cu principiile fundamentale dreptului[6].

Principiile generale de drept sunt rezultatul unor observaţii continue şi necesare ale nevoilor societăţii, astfel că „nu pot exista principii de drept imuabile care să valoreze pentru orice timp şi orice loc"[7], ele fiind influenţate de celeritatea transformărilor sociale şi economice, de mobilitatea relaţiilor sociale şi de caracteristicile evoluţiei sistemelor juridice. Acestea reprezintă suma cazurilor concrete ce se formează prin generalizarea unor fapte experimentale[8].

Orice sistem normativ sau construcţie juridică trebuie aibă ca fundament principiile generale de drept, să se raporteze la acestea şi să le garanteze.

Principiile generale ale dreptului se regăsesc în conţinutul tuturor normelor juridice şi se aplică în toate materiile. Însă, spre deosebire de

---

[4] Nicolae Popa, *Teoria generală dreptului,* Ed. C.H. Beck, Bucureşti, 2008, pp. 90-103; I. Ceterchi, M. Luburici, *Teoria generală a statului şi dreptului*, Bucureşti, p. 192.

[5] Marius Andreescu, *Principiul proporţionalităţii în dreptul constituţional,* Ed. C.H. Beck, Bucureşti, 2007, p. 3.

[6] Trebuie să facem remarca că există distincţie între principiile generale de drept şi principiile fundamentale de drept. Acestea din urmă sunt principii cu valoare constituţională care sunt principii scrise în textele constituţionale iar principiile generale de drept (unele se gasesc în dreptul scris, altele în cutume sau în jurisprudenţă B. Jeanneau, *La nature des principes generaux du droit ean droit francais, Travaux et recherches de l'Institut de droit compare de l'universite de Paris,* T. XXII, Paris, 1962, pp. 203 şi urm.) sunt aplicabile în absenţa textelor. În acest sens, a se vedea Jean Louis Bergel, *Theorie generale du droit,* Ed. Dalloz, 2003, p.99.

[7] M. Djuvara, *Drept şi sociologie,* I.S.D., Bucureşti, 1936, p.11.

[8] Nicolae Popa, *Prelegeri de sociologie juridică,* Tipografia Universităţii din Bucureşti, 1983, p. 122.

BOGHIRNEA, I., DINICA, C., DINICA, M., (2011) ROLE OF LAW IN
THE GENERAL PRINCIPLES, Jurnalul de Studii Juridice, Year VI, Supplimentary Issue, pp: 333-342

normele juridice, principiile generale ale dreptului au valoare explicativă, deoarece conţin temeiurile existenţei şi evoluţiei dreptului[9] dar există o relaţie esenţială între cele două valori - principiile generale ale dreptului se aplică în absenţa textului normei de drept. Toate normele juridice sunt, prin definiţie, generale şi abstracte, însă generalitatea normei juridice nu are acelaşi sens ca generalitatea unui principiu. O normă este generală deoarece ea se stabileşte pentru un număr nedeterminat de acte şi fapte. Un principiu, însă, este general datorită faptului că se se poate aplica unui număr infinit de cazuri.

Problema statutului şi explicarea principiilor dreptului a fost şi este o problemă care i-a preocupat pe teoreticienii dreptului. Astfel: (-) Şcoala dreptului natural a argumentat că sursa, originea şi deci temeiul principiilor juridice este natura umană; (-) Şcoala istorică a dreptului, sub influenţa kantianismului, deschide, în cercetarea genezei principiilor juridice, o nouă perspectivă, prezentându-le ca produse ale spiritului popular (*Volkgeist*) ceea ce transferă temeiul dreptului din universul raţiunii pure, la răscrucea unor origini istorice.

Principiile dreptului se bazează pe raţiunea umană şi configurează valoric întreaga ordine juridică. Aşadar, normativismul kelsian consideră că principiile dreptului sunt exprimate prin normele dreptului şi, în consecinţă, nu există principii de drept în afara sistemului de norme juridice[10].

Într-o altă opinie, se consideră că principiile dreptului orientează elaborarea şi aplicarea normelor juridice, ele au forţa unor norme superioare, regăsite în acele acte normative, dar pot fi şi deduse din „valorile sociale permanente" atunci când nu sunt formulate expres prin normele dreptului pozitiv[11].

Astfel, Nicolae Popa opinează faptul că „principiile generale de drept sunt prescripţiile fundamentale care cumulează crearea dreptului şi aplicarea sa (...). În concluzie, acţiunea principiilor dreptului are ca rezultat conferirea certitudinii dreptului - garanţia acordată indivizilor contra imprevizibilităţii normelor coercitive - şi a congruenţei sistemului legislativ, adică concordanţa legilor, caracterul lor social, verosimil, oportunitatea lor" [12].

[9] Nicolae Popa, Teoria generală dreptului, op.cit., p. 93.
[10] Marius Andreescu, *op.cit.,* p. 6.
[11] Ion Ceterchi, Ion Craiovean, *Introducere în teoria generală a dreptului*, Ed. All, Bucureşti, p.30.
[12] Nicolae Popa, Teoria generală dreptului, op.cit., p. 95.

BOGHIRNEA, I., DINICA, C., DINICA, M., (2011) ROLE OF LAW IN
THE GENERAL PRINCIPLES, Jurnalul de Studii Juridice, Year VI, Supplimentary Issue, pp: 333-342

Potrivit literaturii de specialitate, pot fi identificate o serie de elemente comune cu privire la definirea şi semnificaţiile principiilor generale de drept[13]:

- principiile de drept sunt idei generale, postulate călăuzitoare, prescripţii fundamentale sau fundamente ale sistemului de drept; ele caracterizează întregul sistem de drept, constituind, în acelaşi timp, trăsături specifice ale unui tip de drept;
- principiile generale ale dreptului configurează structura şi dezvoltarea sistemului de drept, asigură unitatea, omogenitatea, echilibrul, coerenţa şi capacitatea dezvoltării acestuia;
- autorii disting între principiile generale ale dreptului, ce caracterizează întregul sistem de drept şi care reflectă ceea ce este esenţial în cadrul tipului de drept respectiv şi principii valabile pentru anumite ramuri de drept sau instituţii juridice.

a.) În dreptul intern

În literatura de specialitate[14], principiile generale ale dreptului care constituie baza întregii construcţii juridice sunt: asigurarea bazelor de funcţionare a statului, principiul libertăţii şi egalităţii, principiul echităţii şi justiţiei şi principiul responsabilităţii.

În dreptul privat modern, judecătorul este obligat să se pronunţe chiar şi atunci când legea este lacunară sau obscură[15] (art. 3 din C.civ.), el fiind nevoit să caute în alte norme analoage/asemănătoare pentru a găsi o rezolvare a cauzei (*analogia legis*) sau chiar dacă nu găseşte o asemenea normă el o va soluţiona pe baza principiilor dreptului (*analogia iuris*)[16]. Cu alte cuvinte, judecătorul nu poate refuza soluţionarea unei cauze venită spre judecare pe motiv că *legea nu prevede* sau că *legea este insuficientă*[17].

Acest text de lege va fi înlocuit în noul cod civil[18] (în continuare N.N.C.) cu menţionarea în rândul izvoarelor dreptului, în mod expres, a

[13] Marius Andreescu, *op.cit.,* pp.5-6.

[14] Nicolae Popa, Teoria generală dreptului, op.cit., p. 221.

[15] Aceleaşi dispoziţii le întâlnim şi în codul civil francez, austriac şi german. De asemenea, Codul civil italian menţionează *ultima ratio*, principiile generale ale dreptului.

[16] *Analogia iuris* este reglementată expres în Codul civil elveţian care statuează că judecătorul, în asemenea cazuri, va hotărî ca şi cum ar fi legiuitor. Codul civil francez, german şi român obligă doar pe judecător să se pronunţe dacă legea este neclară, insuficientă sau tace.

[17] Gheorghe Boboş, *Teoria generală a dreptului,* Ed. Didactică şi Enciclopedică, Bucureşti, 1988, p. 208.

[18] Legea nr. 278/2009 privind Codul civil, publicată în Monitorul Oficial al României nr. 511/2009 care va intra în vigoare la data de 1 octombrie 2011.

BOGHIRNEA, I., DINICA, C., DINICA, M., (2011) ROLE OF LAW IN
THE GENERAL PRINCIPLES, Jurnalul de Studii Juridice, Year VI, Supplimentary Issue, pp: 333-342

principiilor generale de drept[19]. Astfel, în art. 1 din N.N.C. intitulat de legiuitor „izvoarele dreptului civil", care în alin. 1 prevede că „*Sunt izvoare ale dreptului civil legea, uzurile şi principiile generale ale dreptului*", completat în alin. 2 de prevederea că *principiile generale de drept* se va aplica în „situaţiile neprevăzute de legiuitor" (adică în cazul în care există o lacună legislativă) dar numai în situaţia în care nu există *uzanţe* (cutume sau uzurile profesionale) sau nu există dispoziţii legale privitoare la cazurile asemănătoare[20]. În literatura de specialitate, în afara creaţiei de drept, spune Imre Szabo, analogia, adică soluţionarea unui caz în temeiul principiilor generale de drept, este singurul mod posibil, folosit în mod excepţional, de completare a lacunei[21].

François Geny constata că „analogia nu poate fi suficientă pentru complinirea lacunelor izvoarelor formale ale dreptului" şi o consideră ca fiind „punctul extrem al îndrăznelii"[22] deşi îi recunoştea valoarea acesteia. Autorii de mai târziu, considerau analogia nu numai un mijloc de complinire a lacunelor ci şi ca modalitate a creaţiei de drept, după cum scrie şi Ehrlich „codurile moderne nu numai că o acceptă ca modalitate de creare a dreptului, dar şi o prevăd ca atare", aşa cum, de altfel, se prevede şi în noul cod civil român.

Aşadar, jurisprudenţa are un rol important în consacrarea şi aplicarea principiilor dreptului, „judecătorul fiind cel care le dă forţă şi viaţă"[23]. *Aplicarea principiilor generale ale dreptului de către instanţe prin interpretare (analogia iuris)* are ca fundament interesele ordinii publice şi autoritatea justiţiei.

Trebuie precizat că analogia iuris nu poate fi folosită în trei categorii de situaţii.

(1) În *dreptul penal şi al contravenţiilor administrative* o asemenea posibilitate nu este recunoscută, doctrinarii[24] pronunţându-se categoric împotriva aplicării analogiei, căci aici funcţionează principiul legalităţii

[19] Sunt situaţii în care principiile sunt recunoscute pe cale jurisprudenţială, fără a fi formulate în textul actelor normative, cum este cazul *principiul echităţii*.

[20] În lumina celor prezentate mai sus, credem alături de alţi autori, că pot fi considerate ca fiind raporturi juridice şi acele raporturi sociale care în lipsa unor norme juridice exprese sau implicite, menite a le reglementa, se bucură de protecţia juridică prin analogia dreptului în acele domenii în care ea este admisă Imre Szabo, *Interpretarea noremlor juridice*, Ed. Ştiinţifică, Bucureşti, 1964, p. 320.

[21] Idem.

[22] F. Geny, Méthode d'interprétation et source en droit privé positif, T.1, L.G.D.J., Paris, Franţa, 1919, p.35.

[23] B. Jeanneau, *op.cit.*, p.208

[24] Nicolae Popa, Teoria generală dreptului, op.cit., p. 207.

BOGHIRNEA, I., DINICA, C., DINICA, M., (2011) ROLE OF LAW IN
THE GENERAL PRINCIPLES, Jurnalul de Studii Juridice, Year VI, Supplimentary Issue, pp: 333-342

pedepsei, care nu-i permite judecătorului să declare noi fapte ca infracţiuni şi nici să stabilească alte pedepse decât cele prevăzute expres de lege (art. 2 din C. pen.).

(2) Prezumţiile legale absolute - (prezumtiones strictissima interpretationes sunt).

(3) Normele de excepţie -(*exceptiones sunt strictissimae interpretationes*), pe care legiuitorul le poate prevedea într-o normă juridică, fiind cunoscut principiul conform căruia excepţiile sunt de strică interpretare. Noul cod civil în art. 10 va prevedea în mod expres interzicerea analogiei, astfel, „legile care derogă de la o dispoziţie generală, care restrâng exerciţiul unor drepturi civile sau care prevăd sancţiuni civile se aplică numai în cazurile expres şi limitativ prevăzute de lege".

Trebuie să facem precizarea că principiile tuturor ramurilor[25] din sistemul de drept trebuie să aibă drept fundament principiile generale de drept.

b.) În dreptul european

Convenţia Europeană a Drepturilor Omului şi mai mult, tratatele şi actele normative obligatorii ale Uniunii Europene au instituit o ordine juridică supranaţională care se impune în dreptul intern al statelor membre. Deloc de neglijat este, însă, şi jurisprudenţa Curţii Europene a Drepturilor Omului. De aceea, s-a instituit, în mod expres, prin lege faptul că toate actele normative interne trebuie corelate cu dipoziţiile Convenţiei Europene a Drepturilor Omului şi ale protocoalelor acesteia, cu legislaţia comunitară şi cu tratatele internaţionale la care România este parte precum şi cu jurisprudenţa Curţii Europene a Drepturilor Omului[26].

Sursa principală a principiilor generale de drept comunitar rămâne dreptul intern al statelor membre. Este semnificativ faptul că, în materie de responsabilitate extracontractuală, Curtea de Justiţie a Uniunii Europene a creat un sistem autonom de cel al răspunderii, în timp ce Tratatul face referire, expres, la principiile generale comune statelor membre[27].

---

[25] C. Cliza, *Drept administrativ, Partea I,* Ed. ProUniversitaria, Bucureşti, 2010, pp.36-37.

[26] Legea 29/2011 (publicată în Monitorul Oficial al României nr. 182/15 martie 2011) de modificare a Legii nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 260 din 21 aprilie 2010.

[27] A. Fuerea, *Drept comunitar. Partea generală,* Ed. All Beck, Bucureşti, România, 2003, p.144.

BOGHIRNEA, I., DINICA, C., DINICA, M., (2011) ROLE OF LAW IN
THE GENERAL PRINCIPLES, Jurnalul de Studii Juridice, Year VI, Supplimentary Issue, pp: 333-342

Principiul general de drept poate fi în acelaşi timp şi principiu, adică linie directoare pentru sistemul de drept comunitar, şi normă de reglementare sau izvor de drept comunitar, fiind create atât prin jurisprudenţa Curţii de Justiţie a Uniunii Europene cât şi prin unele dispoziţii ale tratatelor comunitare[28].

Principiile generale ale dreptului comunitar cuprind următoarele categorii[29] unele principii generale de drept internaţional folosite doar în măsura în care nu sunt incompatibile cu structura juridică a Uniunii (de exemplu, principiul teritorialităţii), principiile sistemelor juridice ale statelor membre[30] (ca de exemplu, dreptul la apărare), principiile rezultate din dispoziţiile scrise ale Tratatelor comunitare[31] şi principiile deduse din drepturile statelor membre (de exemplu: principul ierarhiei normelor, principiul egalităţii în faţa legii ş.a.).

În sfârşit, există anumite principii legate de structura instituţională a Uniunii Europene care sunt sau nu consacrate în Tratate. Este vorba, astfel, de principiul echilibrului instituţional sau de competenţa de auto-organizare a instituţiilor, pe care nu le putem califica drept principii generale de drept, deoarece ele se aplică cu privire la funcţionarea instituţională a Uniunii şi îşi găsesc sursa în dispoziţiile instituţionale ale Tratatelor.

Curtea de Justiţie a Uniunii Europene, prin jurisprudenţa sa, a consacrat o serie de principii generale, adevărate izvoare nescrise ale dreptului comunitar: principiul respectării drepturilor fundamentale ale omului, principiul respectării dreptului la apărare, principiul respectării dreptul la un proces echitabil, principiul autorităţii lucrului judecat, principiul certitudinii juridice, principiul egalităţii de tratament, al protejării intereselor, al lealităţii în administraţie. Apoi, principii reafirmate şi recunoscute de jurisprudenţa Curtea de Justiţie a Uniunii Europene, unele dintre ele prevăzute în tratate: principiul legalităţii, principiul democraţiei, al justiţiei sociale, al pluralismului cultural ş.a.

Apreciem ca având un rol sporit, acele principii care privesc raportul dintre ordinea juridică internă şi cea comunitară, principii care exprimă trei atribute fundamentale ale dreptului comunitar: aplicabilitatea

[28] Cornelia Lefter, *Drept comunitar instituţional,* Ed. Economica, Bucureşti, pp. 48-49.
[29] Idem.
[30] A se vedea în acest sens şi o serie de alte principii ca de exemplu: principiul securităţii juridice, al egalităţii, ai legalităţii, al bunei-credinţe etc.
[31] Principiul nediscriminării pe motiv de cetăţenie, principiul echilibrului instituţional, al cooperării loiale între instituţii, al liberei circulaţii etc.

BOGHIRNEA, I., DINICA, C., DINICA, M., (2011) ROLE OF LAW IN
THE GENERAL PRINCIPLES, Jurnalul de Studii Juridice, Year VI, Supplimentary Issue, pp: 333-342

imediată, directă şi cu prioritate a acestuia în ordinea juridică internă a statelor membre.

c.) În dreptul internaţional

Şi în dreptul internaţional sintagma „principiile generale de drept" se referă la ansamblul regulilor cele mai generale care stau la baza funcţionării oricărui sistem de drept, naţional şi internaţional. Printre principiile de drept internaţionale se înscriu: principiul bunei-credinţe în îndeplinirea obligaţiilor convenţionale, autoritatea de lucru judecat, principiul răspunderii pentru prejudiciile cauzate, respectarea egalităţii părţilor şi dreptul la apărate în cadrul soluţionării oricărui diferend.

În accepţiunea art. 38 alin.1 din statutul Curţii Internaţionale de Justiţie, amintit la începutul acestui studiu, prin „principiile generale de drept", ca izvoare ale dreptului internaţional, se au în vedere „*ansamblul principiilor comune marilor sisteme juridice contemporane, susceptibile să fie aplicate şi în ordinea juridică internaţională*"[32], astfel că acest articol autorizează această *instanţă să aplice „principiile generale ale dreptului recunoscute de naţiunile civilizate".*

Recunoaşterea acestor principii ca izvoare de drept internaţional acoperă, în general, lacunele acestui sistem de drept, ele constituind, aşadar, şi norme independente.

Concluzii

Principiile dreptului prezintă importanţă pe de o parte pentru *că trasează linia directoare* pentru întreg sistemul juridic sau pentru întreaga ordine juridică deoarece fără ele dreptul n-ar putea fi conceput. În acest sens, principiile dreptului exercită o *acţiune constructivă*, ele orientând activitatea legiuitorului în procesul de creare a normelor juridice, are în vedere principiile generale, acestea asigurând omogenitatea, echilibrul, coerenţa şi capacitatea dezvoltării unei forţe asociative (înnoirea sa permanentă). Pe de altă parte principiile dreptului *au rol în administrarea justiţiei***,** astfel că cei înditruiţi cu aplicarea dreptului trebuie să cunoască atât *„litera"* cât şi *„spiritul"* legii. Astfel că, judecătorul trebuie să constate nu numai pozitivitatea legii, ci şi să-şi explice raţiunea existenţei sale sociale, suportul social al dreptului, legătura sa cu valorile sociale şi cu idealul juridic[33].

[32] Raluca Miga-Beşteliu *, op.cit,* p. 53.

[33] Nicolae Popa, Teoria generală dreptului, op.cit., p.91.

BOGHIRNEA, I., DINICA, C., DINICA, M., (2011) ROLE OF LAW IN
THE GENERAL PRINCIPLES, Jurnalul de Studii Juridice, Year VI, Supplimentary Issue, pp: 333-342

Trebuie să reţinem din acest studiu faptul că principiile de drept ţin loc de normă de reglementare, în cazuri determinate, când într-o cauză civilă sau comercială, legea este lacunară sau obscură, drept pentru care judecătorul are obligaţia să soluţioneze cazul concret în temeiul acestora[34].

REFERENCES

Tratate cursuri, monografii:

Andreescu, M., (2007) *Principiul proporţionalităţii în dreptul constituţional*, Ed. C.H.Beck, Bucureşti, România,

Bergel, J.J., (2003) *Theorie generale du droit,* Ed. Dalloz, Franţa,

Boboş, G., (1983) *Teoria generală a statului şi dreptului,* Ed. Didactică şi Pedagogică, Bucureşti, România,

Brownlie, I., (1990) *Principles of Public International Law*, ed. a 4-a, Oxford University Press, Marea Britanie,

Carreau, D., (1988) *Droit international public*, Paris, Franţa,

Ceterchi, I., Luburici, M., (1983) *Teoria generală a statului şi dreptului*, Bucureşti, România,

Ceterchi, I., Craiovean, I., (1993) *Introducere în teoria generală a dreptului*, Ed. All, Bucureşti, România,

Cliza, C., (2010) *Drept administrativ, Partea I,* Ed. ProUniversitaria, Bucureşti,

Djuvara, M., (1936) *Drept şi sociologie,* I.S.D., Bucureşti, România,

Fuerea, A., (2003) *Drept comunitar. Partea generală,* Ed. All Beck, Bucureşti, România,

Geny, F., (1919) *Méthode d'interprétation et source en droit privé positif*, T.1, L.G.D.J., Paris, Franţa,

Jeanneau, B., (1962) La nature des principes generaux du droit ean droit francais, *Travaux et recherches de l'Institut de droit compare de l'universite de Paris*, T. XXII, Paris, Franţa,

Lefter, C., (2001) *Drept comunitar instituţional,* Ed. Economica, Bucureşti, România,

Miga-Beşteliu, R., (2003) *Drept internaţional. Introducere în dreptul internaţional public,* ed. a 3-a, Ed. All Beck, Bucureşti, România,

Popa, N., (1983) *Prelegeri de sociologie juridică,* Ed. Universităţii din Bucureşti, România,

[34] Ibidem, p.96.

BOGHIRNEA, I., DINICA, C., DINICA, M., (2011) ROLE OF LAW IN THE GENERAL PRINCIPLES, Jurnalul de Studii Juridice, Year VI, Supplimentary Issue, pp: 333-342

Popa, N., (2008) *Teoria generală a dreptului*, Ed. C.H. Beck, Bucureşti, România,
Szabő, I., (1964) *Interpretarea normelor juridice*, Ed. Ştiinţifică, Bucureşti, România.

BOGHIRNEA, I., DINICA, C., DINICA, M., (2011) ROLE OF LAW IN
THE GENERAL PRINCIPLES, Jurnalul de Studii Juridice, Year VI, Supplimentary Issue, pp: 333-342